

948365

PRODUKT

CZYLI

OBJAŚNIENIE SPRAWY

Schmość Xieży Kartuzow Berekich.

z W. J. P. Alexandrem Brzostowskim Starostą Łdzitowskim —

Trzy w sobie pryncypalne zawiera objekta:

Pierwszy: Ze Ostrow, Zaiamie, Sokołow, był dziedzicznym Folwarkiem żyjących w swoim czasie Hamszeiow, zastawiony z czasem Wasilowi Tyszkiewiczowi Woiewoźcie Podlaskiemu, później przedany na Dziedzictwo Leonowi Sapiezie.

Drugi: Ze przez Sapiehę Dokumentem Funduszowym in forma juris sporządzonym, jest nadany ex pio zelo XX. Kartuzom na wieczne czasy.

Trzeci: Ze Extensya tego Folwarku pewnemi Uroczyiskami odznaczona, należąc się do Klasztoru Berekiego vigore Funduszu, jest na Skupie, i chociaż przez półtrzecia już blisko wieku pod Prawem Zastawnym eksyście, niknąć atoli, i być nieczyią (prócz XXży Kartuzow) niemoże własnością.

Widzieć to wszystko przez szczeguły:

Mikołaj Hamszey czyli Hamszeiewicz Dziedzic Dóbr Berezy z Attynencyami, do których i Ostrow, Zaiamie, Sokołow należał granicząc przez pozycyą Dóbr tych, z Dobrami J. K. Mei Zdzitowskiemi, gdy w niejakiem czasie począł doświadczać krzywdy od Janowej Mikołajewiczowej Marszałkowej J. K. Mei Possefsorki Dóbr Zdzitowa Dyplomatycznej, mianowicie Intruzyi do Sokołowa, przymuszonym został udać się do Króla z Prozbą: aby ten Monarcha Listem swym Upominalnym zabronił Marszałkowej wyzuwać go z odwieczney Sokołowa Possefsyi.

Zygmont Król Polski przychylił się Łaskawie do słuszney Prozby Mikołaja Hamszeia, i Listem upominalnym Tyszkiewiczowej Intruzyą odwracając od Ostrowia Sokołowa jako dziedzicznej odwieczney Hamszeiowskiej własności; Prawem jay czynić tylko z Hamszeiem, jeśli by jaką miała do niego pretensyą, zalecił.

1527. dnia 27. 7bra List Upominalny od Zygmonta Króla Polskiego do Marszałkowej na Prozbę Mikołaja Hamszeiewicza.

Listem tym cofnął Król przemoc Marszałkowej od Hamszeiewicza, Dziedzictwo Sokołowa mu zatwierdził, i spókoynie jego zabeśpieczył, tak: że ciągała przez lat kilkadziesiąt Possefsya w pomienionym Ostrowie, przez nikogo irytowaną niebyła.

Następcy Mikołaja Hamszeja odziedziczyli Dobra Berezę cum attinentiis przez spadek wespół z innemi Dobrami, które później przyszły pod rozdział między Pawła i Jana Mikołajewiczów

A

BIBLIOTHECA
UNIVERSITATIS
CRACOVENSIS

948365

IV

Hamszejow—Między czym Paweł Hamszey z Bratem swym Janem Dworzec pomieniony Zaiamie z Przerobkami na Uroczyfczu Sokolowie, z Lasami, Borami & id genus Wasilowi Tyszkiewiczowi Woiewodzie Podlaskiemu za summe 50. kop Groszy liczby Litewskiej zastawił, i granicę tego Folwarku z przynależnościami dokładnie w Prawie Zastawnym opisawszy, Exempcyą onego Bratu swojemu Janowi Hamszeiowi zawarował, i zrzekł się mu schedy swoiey, — w Dowod czego

1561. Miesiąca Januar: 30. dnia od Pawła Hamszeja Janowi Hamszejowi po Rusku napisany, z kopia Polską — O takowey Zastawie poświadczający, czterema Pieczęciami Pieczętarzy Authoryzowany List składa się.

Zastawna ta Possefsya była w ciągłym dzierżeniu Tyszkiewiczowskim, aż do Ru 1590. a temuż Jan Pawłowicz Hamszey współ z Maryanem Łoknickim zostawszy Sukcesorami po Janie i Pawle Mikołajewiczach Hamszeiach wszystkich Dobr — Pozwali przed Sąd Ziemski Brzeski Wasilową Tyszkiewiczową Woiewodzinę Smoleńską o Exempcyą Folwarku Sokolowa, akordując dla niey powrót summy 50. kop Groszy Litt: — Swiadczy o tym

1590. Mśca Xbra 22. dnia od Hamszeja i Łoknickiego po Woiewodzinę Tyszkiewiczową wyniesiony Pozew.

Za tym Pozwem niedokończony został proceder z Woiewodziną Smoleńską Tyszkiewiczową, a w tym czasie Alexandra Wasilowna Tyszkiewiczowna dostała się w zamęcie Mikołajowi Jurgiewiczowi Jazłowickiemu Staroście Sniatyńskiemu, przy której Dobra Zdzitow w dzierżawę i Folwark Zastawny Sokolow w Possefsyą przyszedł.

Za zmianą więc Possefsora, nowy przez Hamszeia i Łoknickiego rozpoczęty o Exempcyą Proceder — do którego krok zwyczajny jest uczyniony przez wyniesiony do Ziemstwa Brzeskiego Pozew — Który

1593. Roku Mśca Maja 1. dnia podany składa się.

Za Pozwem tym przypadła sprawa w Ziemstwie Brzeskim, gdzie Starosta Sniatyński Jazłowicki miał się nieścannie — Kuczemu

1593. Mśca Junii 7. dnia Dekret nieścanny składa się.

Uplynęło lat dwadzieścia kilka, i w tym przeciągu Lew Sapieha Kanclerz W. X. Litt: został znaczney części Dobr Berezy Dziedzicem, gdy tym czasem Franciszek Umiałowski z Zoną swoją Maryną Łoknicką pewną w tych Dobrach Posydownał schedę, a Jan Mielezko Kasztelan Smoleński był Dzierżawcą Dobr Królewskich Zdzitowa.

Oni tedy mając pokrzywdzenie w granicach od Mielezki, udali się z Proźbą do Króla o wyznaczenie Kommissyi, na którą uzyskane w Roku

1620. Mśca Augusta 7. dnia jeden, a tegoż Roku Augusta 17. dnia drugi składają się przez Zygmunta Króla Polskiego wydane Reskrypta, i za nimi

1620. Mśca 7bra 3. dnia przez Kommissarzy Oryginalne stronom wydane z autentyczną Wozniowską Relacyą Obwieszczenie.

w Terminie z Obwieszczenia wypadającym, Kommissarze ziechali, lecz z kontrowersyi stron poinformowawszy się, że Sapieha i Umiałowski barziej zastawną niż dyfferencyją wprowadzają na Sądzie Zjazdowym sprawę, Sąd tedy nietrafiając do przy-

przyzwoitego środka dania sronom sprawiedliwości, i przetoż ani nawet ułatwiając kwestyi względem przywłaszczenia gruntow do dzierżawy Zdzitowskiej, czyli bliżej; niechcąc zatrudnić długim działem około ograniczenia Ostrowia Sokółowa, poświadczył tylko, że Ostrow Sokółow Wasilowi Tyszkiewiczowi w zastawney exyście ad praesens Possejsyi Dzierżawcy Zdzitowskiego, sprawę tę do Ziemstwa Słonimskiego oddał — Swiadkiem tego

1620. 8bra 10. dnia Dekret Kommissarski w Sokółowie ferowany. Wyjaśniona przez Dekret ten Zastawa, ożywiła byt swóy, i na tey w końcu stanęła pewności, że do póty trudna jey była Exempcyja, do póki nie jeden, lecz kilku było jey Dziedzicow. Czas ułatwił tę trudność, bo Dobra Bereza z przynależnościami i z Folwarkiem Sokółowem przyszły do Dziedzictwa Kazimierza Leona Sapiehi, któremu Franciszek Umiaśtowski Czesznik Brzeski przy wydaniu Prawa wieczytło - przedaźnego, sporządził Inwentarz Dóbr wyprzedanych, a pomieniając w nim granicę wybytych przez siebie Nomenklatur Folwarku Sokółowa, jako zastawnego, Prawem dochodzić Podkanclerzemu Sapiezie dozwolił — Czytać te wyrazy w Inwentarzu Umiaśtowskiego, który

1649. Mśca Aprila 16. dnia sporządzony, 1676. dnia 20. Julii z Kancellaryi Grodzkiej Słonimskiej wydany, a 1681. Ru Mśca Julii 12. dnia w Trybunale Głównym Litt: aktykowany. Inwentarz ten dając świadectwo o zastawie Sokółowa, i oraz wlewiąc Prawo wolney onego Exempcyi, wyswieca razem granicę od rzeczki Zyzgulanki, aż do Kołodzieżyka Chryckiego, do którego z drugiey strony dąży granica Folwarku Sokółowa Zajamia od Uroczyka Murwiszcz przez widzialne znaki aż do Rosputia czyli do Rozstajnych Dróg ku Kołodzieżykowi Chryckiemu na Gościniec z Berezy do Bielawicz idący — Y tu już zupełnie zamyka się Granica Folwarku Sokółowa Zajamia.

Stawszy się Dziedzicem Dóbr całych Berezy Sapieha, nadał wszystkim te Dobra Funduszem dla XXży Kartuzow, a opisując Inwentarzem granicę całej cyrkumferencyi, i inkorporując do Dóbr Funduszowych Sokółow, Prawem go dochodzić Kartuzom dozwolił — Czytać ad casum na karcie ostatniey w wierszach podkryślonych.

1649. Mśca 8bra 1. dnia sporządzony, 1676. Julii 22. dnia z Ksiąg Grodzkich Słonimskich wzięty, 1681. Mśca Julii 12. dnia w Aktach Trybunału Głogo Litt: oblatowany Inwentarz Dóbr Berezy cum attinentiis in extracto.

Po Funduszu tym weszli Kartuzi w Possejsyą Berezy, i Rozpostrzeniając Ekonomikę, rozpoczęli budować karczmy w Dziadach teraz exyściującey, W. JP. Teodor Podkamer Brygardyer W. X.L. Arędowny natenczas Dóbr Zdzitowa Possefor, budować zabronił, o co XX. Kartuzi tak iego, iako też JW Sapiehę Statofkę Bobruyskiego Jurysdatora w Grodzie Słonimskim obmanifestkowawszy o protekcyję do Króla Polskiego Augusta wtórego udali się, składają się w tym miejscu.

1724. Apryla 12. dnia Manifest Kartuzow na Podkamera, i tegoż Roku 8bra 31. dnia ieden, a 9bra 3. dnia drugi w tymże Ru w Kancelaryi Grodzkiej Słonimskiej oblatowane listy upomi-

minalne Królewskie do Pódkamera wydane, po których Kartuzi zbudowali karczmę bezprzeszkodnie.

Po napomnieniu Królewskim Pódkamer intruzyi zaprzestał, a Possessorowie Dobr Królewskich Zdzitowa, nieczynili iey przez czas nieiaki. Kartuzi zaś nie exymowali Sokolowa niemając jeszcze w tamtym czasie zebranego na Exempcyą Kapitału, i gdy wporze pozniejszy odezwali się o Exempcyą Sokolowa do Sapiehi Starosty Zdzitowskiego, który przy dzierżawie Zdzitowskiej miał razem w possessyi swey i Sokolow; On w ten czas pierwszy pozwał Kartuzow przed sąd zadworny Assessorski W Xtwa Litt: w celu zyskania Kommissyi uzurpując sobie tytuł Starostwa Sokolowskiego, i dana jest Kommissya za zgodzeniem się oboiey strony. O wyznaczeniu którey daie ślad.

1748 Xbra 9. dnia Dekret Assessorski

Dekretowi temu skutek nienastąpił, Komissya niewyprowadzona i poszło zatym, że Kartuzi exportowali Mandat do Assessorji po Sapiechę Starostę Zdzitowskiego o wyznaczenie Kommissyi powtóre, który

1753. Augusta 25 dnia podany, et Eorundem 27 przed Aktami Grodz: Stonimskimi zeznany składa się

Po tych Cytacyach pozwani nawzajem Kartuzi przez Starostę Zdzitowskiego, przyszli do Sądow Zadwornych, i z Aktoratu Sapiehi wyznaczona została Kommissya in satisfactionem wyż wspomnianemu Dekretowi pierwszemu, który.

1753. 8bra 8 dnia zapadły, jest świadkiem ciągłego ograniczy procederu.

w Krótkim czasie Starostwo Zdzitowskie Piotr Sapieha Cedował Synowi swemu Janowi Sapiezie, łącząc do niego i Folwark Ziemski Sokolow, a ten odstąpił z tymże Sokolowem Brzostowskiemu Starostom Daugowskiemu, i przeistaczając tytuł Starostwa Zdzitowskiego na Sokolowskie — Jeżeli w takim nadużytem wyrazie i Przywilej exportował niewiadomo? Lecz jednak, że Brzostowski obeymując Starostwo Zdzitowskie już głośniey od Poprzednikow swoich zwać się począł Starostą Sokolowskim, i Zastawny ten Folwark insimul z Starostwem Zdzitowskim do Possessyi swey obiał — Owoż XXża Kartuzi Berezcy przypatrując się już bliżey przygotowanemu na zatarcie swey własności zamiarowi, nieomieszkali krok Prawny dla śladu przynajmniej swoiey troskliwości uczynić; Jakoż z takich pobudek tak na JWWch Sapiehow, jako i na Brzostowskiego.

1756. Roku Miesiąca Junii 19. dnia w Aktach Ziemskich Stonimskich zapisali Manifest, i tegoż Roku Augusta 26 dnia Pozew po Sapiehow przed Sąd Zadworny Litewski exportowali, a gdy dla rozmaitych przeszkod do prosekwowania sprawy nie przyszło za tym Pozwem, więc w późniejszy czasie pozwałszy Kartuzi Brzostowskiego przed Sąd Zadworny, zyskali w onym

1766. Februari 11. dnia Dekret dający Remisę per generalem w całej sprawie na przyszłe Sądy Zadworne Afseforskie.

Do rozprawy tandem w następney Kadencyi nieprzyszło, aż znowu zmienia się Starosta, odstępuje Adam Brzoftowski Synowi swojemu Alexandrowi Brzoftowskiemu dziś procedującemu, zieżdża tandem Dworzanin Skarbowy Mikołay Machwic do podania Starostwa w Ru 1778. Tu Kartuzi zwyczajney niechibiają oftróżności, podają Notę Dworzaninowi informując go, że Folwark Sokołów jest Folwarkiem Ziemskim, wspierają tę swoją do niego odezwę na Liscie Pawła i Jana Mikołajewiczow Hamfzeiow, ogłaszają granicę tego Folwarku, wymiując okryślenie oney z tegoż Munimentu, lecz iaki na nią jest położony warunek, lub excepcya Sokołowa w Inwentarzu Dworzańskim, trudnoż o tym przynieść sądowi informacją, kiedy JW. Starosta Brzoftowski Inwentarza Podawczego przy początku Dyplomatycznej swey Starostwa Zdzitowskiego Possefsyi sporządzonego komportacją nie składa.

w Dowodzie atoli tamtoczasowey Kartuzkiej Pilności składa się teraz kopia Noty.

1778. Diebus Mai napisana, której Oryginał Dworzanina pozostł, i przy Inwentarzu przyszedł do Archivum JW. Brzoftowskiego Starosty Zdzitowskiego.

Lat trzy ledwie uszło, aż XXza Kartuzi nowego poczęli doświadcząć w Granicach Funduszowych od Starostwa Zdzitowskiego uszczuplenia, i nowych wiołencyi, bo oto w szrod Funduszowej ich Possefsyi pod Karczmą Dziadowiką JP. Pachniewski Possefsor Arędowny Sokołowski płot zagrodony przez Kartuzow, odiać kazał, mieniąc go być postawionym na gruncie Zdzitowskim, i Kartuzi wizyą Woźniowską gwałtowność tę

1781. Junii 1. dnia obnieśli, którą w Extrakcie czytać.

Dopóty ciągły Proceder o popsfucie Granic — Już o przywłaszczenie Sokołowa do Starostwa Zdzitowskiego jest dowodem, że Kartuzi o Sokołów niemilczeli nigdy, i kiedy przez Dokumenta Aktorstwa swego w Sokołowie dowodzą przez Dukta, więc extensyi tego Folwarku i ubikacyi znakow Granicznych za Instrukcją Dokumentow zgadzając je z naturalną ziemi pozycyą wyprobują.

O to mają wyniesiony Pozew, i o to ustanowiony
Proceder

Procurator J. M. Bartolus
N. M. Brzezowski kuni -

~~Handwritten signature~~
Handwritten signature

Thaus. 30. 000.
No. 33

948365